

Van: **Maarten van Poll** mvanpoll@gmail.com
Onderwerp: Re: Artikel Nieuwe BMG-directie borduurt met fijne steekjes verder
Datum: 14 april 2016 14:36
Aan: Jan Schipper j.j.m.schipper@gmail.com

ROELAND VAN POLL 19511999

ENERGIEK, TROUW EN GUL

Bakker, A.

zaterdag 11 december 1999, 0:00Update: zaterdag 12 juli 2014, 18:10

Roeland van Poll is tot ieders verbijstering woensdagavond overleden. Nadat hij een heel eind gevorderd was met een serie verhalen die hij had geschreven naar aanleiding van een bezoek aan Curacao, werd hij op de redactie onwel. De snelle hulp die werd geboden, kon hem niet meer redden.

Het plotselinge overlijden van Roeland betekent voor allen bij Het Financieele Dagblad het verlies van een dierbare collega.

In een krantenbedrijf bestaat er een natuurlijke en overigens gezonde spanning tussen de redactie en de overige afdelingen van het bedrijf. Om die spanning niet in onwerkbaar situaties te laten uitmonden, is het belangrijk dat er redacteuren zijn die als vanzelfsprekend midden in het bedrijf staan. Roeland was zo'n redacteur.

Met gevoel voor humor, energiek en opgewekt trad hij al zijn collega's tegemoet. Daarmee sloeg hij barrières tussen afdelingen en bracht hij dingen tot stand die van waarde waren voor de krant.

Vol overgave heeft hij zich op die manier ingezet om de noteringenpagina's van Het Financieele Dagblad te verbeteren. Dat leidde begin 1996 tot de introductie van het katern Beurzen en Markten, dat wij in de wandelgang het tweede katern noemen. Eind vorig jaar pakte hij de draad op dit gebied opnieuw op en dat leidde begin dit jaar tot de uitbreiding en verdere verbetering van de koersenpagina's.

Zijn grote kennis op dit vlak zette hem tot het schrijven van een boek dat onder de naam Koerswijzer een gids is voor beurzen en markten. Het boek dat vlak voor de zomer uitkwam, krijgt later deze maand een vervolg in een financieel woordenboek. Een paar dagen geleden heeft Roeland de laatste

hand aan dit werk gelegd.

De grote ambitie en liefde van Roeland was het weekeindekatern, dat twee jaar geleden onder de naam Persoonlijk het daglicht zag. Enigszins tegen de verdrinking in heeft Roeland dit katern op de rails gezet. Het moest naast alle andere werkzaamheden gebeuren, want we wilden bij de krant toch zoveel mogelijk tegelijkertijd veranderen.

Roeland was een bijzondere journalist. Twee keer in zijn leven heeft hij de demarcatielijn tussen journalistiek en financiële wereld overschreden. De eerste keer om van journalist bankier bij Mendes Gans te worden, de tweede keer bij zijn terugkeer in 1995 naar Het Financieele Dagblad.

Weinigen zijn bereid om de maatschappelijke status en de materiele voordelen die bij een directiefunctie horen, te verruilen voor die van een journalist. Weinigen hadden er ook begrip voor. Voor Roeland was het uiteindelijk geen moeilijke stap, want hij volgde zijn hart.

Bij zijn terugkeer naar Het Financieele Dagblad nam hij niet alleen een grote financiële kennis en een groot netwerk mee, maar ook begrip voor wat mensen in de financiële wereld beweegt, voor hun manier van denken, en voor hun gewoontes. Het gaf zijn artikelen een diepgang en gevoel voor detail en nuance die zeldzaam zijn in de financiële journalistiek.

Gul als Roeland was, deelde hij zijn kennis met collega's. In zijn respect voor die collega's, voor zijn bronnen en voor het vak deed hij wat ouderwets aan. Maar zij die hem langer kenden wisten dat het geen aangeleerde maniertjes waren die hij hanteerde in de omgang met anderen, maar dat zijn respect oprecht was.

Soms deed hij wel eens zijn beklag over de geringe financiële belangstelling bij jongere collega's. Hij begreep heel goed dat zij grootse en meeslepende journalistiek wilden bedrijven, maar hij benadrukte steeds dat het financiële huiswerk eerst gedaan diende te worden.

Hij vond dat de krant over de harde financiële kwesties de beste artikelen moest hebben, artikelen waar ook de professionele lezer wat aan heeft. Een

voorbeeld hiervan is zijn serie over clickfondsen. Roeland studeerde lang, sprak uitgebreid met deskundigen en schreef vervolgens een serie waarin het mechanisme van het clickfonds tot en met de kleinste details uiteengezocht werd.

Afspraak was bij Roeland afspraak en vertrouwen werd nooit beschaamd. Journalistieke vrijheid mocht nooit leiden tot lomp en onfatsoenlijk gedrag. Dat wil niet zeggen dat hij zich kritiekloos opstelde. Als iets niet deugde, schreef hij dat scherp op. Maar alleen na gedegen onderzoek.

Voor mijzelf was Roeland veel meer dan een collega. Nadat wij in 1982 samen gingen schrijven over het bankwezen, de financiële markten en het IMF groeide er een vriendschap die door de jaren heen aan diepte won. We verloren elkaar niet uit het oog toen hij overstapte naar het bankwezen. Tijdens onze vele wandelingen door het hartje van Amsterdam deelden we onze sores zonder daarbij te vervallen in klaagzangen.

Roeland vertelde meermalen dat zijn terugkeer aanvoelde als een warm bad. Zijn plotselinge dood voelt voor allen bij Het Financieel Dagblad als een koude douche.

Fred Bakker